

contrasten en diepten waarlijk bewonderenswaardig schilderij. Den aquarellist die niets minder dan een nieuwen steenweg, een soort autostrade weet interessant te maken en den weemoedige die de liefelijke benauwenis van het oude Brugge met wijding weergeeft. Den zeeschilder en den Leieschilder.

Zij die van een schilder vragen dat hij

telkens zijn eigen en zelfde boom, huis, waterplas, lucht en weide schildere en hem deze requisieten slechts toestaan van doek tot doek eventjes te verplaatsen, worden gederouteerd in een De Coene-zaal, of zij groot zij dan wel klein. Zijn volledige overgave aan de realiteit, zijn durf in het onvoorwaardelijk volgen van wat zij hem voorzet, durf die iets van zelfvergetenheid heeft, worden slechts ten volle gewaardeerd door hen die in den kunstenaar vooral den mensch zien, den herschepper zonder vaste modellen. Den Balzac tusschen Goncourt's en Flaubert's. Dat is Seppen de Coene.

Stijl moet men niet wantrouwen, manier wel. Beiden echter worden bedreigd door den welbekenden tand des tijds. Ik ben er van overtuigd dat het beste werk van De Coene langer schoon zal blijven dan veel werk dat nu meer opgang maakt.

Gerard Walschap

T O O N E E L

CHARLOTTE KÖHLER IN FILOMEENTJE EN PHÆDRA

De laatste jaren brengt Charlotte Köhler in elk tooneelseizoen een nieuwe voordracht. We gebruiken het woord „voordracht”. omdat we voor haar speciale kunst geen term bezitten. Zij heeft dezen nieuwen vorm van tooneelspelend voordragen gecreëerd; die is haar zoo eigen dat anderen het niet over kunnen nemen. Zij bezit de gave menschen uit te beelden met een enkel suggestief gebaar, met haar mimiek, met haar stem. Bij tooneel-

spelen tracht de kunstenaar zich te vereenzelvigen met den persoon, dien hij uit te beelden heeft. Hij gebruikt er alle middelen toe, die hem ten dienste staan. In kleeding, houding, manier van loopen, grime bootst hij den uit te beelden mensch na en leeft in deze vermomming diens bestaan. Charlotte Köhler echter vertelt een verhaal en blijft in de gedaante van den mensch, die vertelt, maar als zij een ander sprekende invoert, verandert haar wezen en weet zij het beeld van dien mensch op te roepen. Zij behoeft geen enkel hulpmiddel; ze suggereert dien ander. Zij